

1389/10/08

اپرونده نُه دی |

202 روز حماسه و سه روایت**روایت عشق و شور**

بزرگان ادبیات گوه‌رین و وزین فارسی در متون کهن، از قطره و دریا بسیار گفته‌اند. شیخ مصلح‌الدین سعدی در داستانی سخن از چکیدن قطره‌ای باران بر روی دریا و خجل شدن آن از عظمت دریا را چنین آورده:

یکی قطره باران ز ابری چکید

خجل شد چو پهنای دریا بدید

و در ادامه آورده است که صدف به دلیل تواضع قطره، آن را به جان پرورید و دری گران‌بها ساخت:

چو خود را به چشم حقارت بدید

صدف در کنارش به جان پرورید

در جریان حوادث و اتفاقات سال 1388، احساس من در مورد مردم نیز چنین بود. در برابر همه‌ی خوبی‌ها و بزرگواری‌های ایشان خود را همان قطره‌ی خجل و شرم‌نده می‌دیدم و همواره داستان سعدی به خاطر می‌آوردم. اولین صحنه از داستان حضور قطره‌وار من و دریای موج مردم، در روز 22 خرداد اتفاق افتاد. حقیقتاً در برابر آگاهی و احساس مسئولیت مردم و در صف‌های طولانی رأی‌گیری احساس کوچکی می‌کردم. پس از 22 خرداد نیز هر روز این داستان برایم تکرار شد. صبوری و شجاعت و آگاهی و حضور مردم در پیش چشمانم بیشتر نمایان گشت و من که قطره‌ای بیش نبودم، با دریای مردم هم‌نوا می‌شدم که:

بیش چشمم کمتر است از قطره‌ای

این حکایت‌ها که از طوفان کنند

صحنه‌های نهایی عظمت ملت و حقارت این قطره اما در نهم دی و 22 بهمن اتفاق افتاد؛ آن هنگام که موج‌های متراکم و خروشان مردم بر کرانه‌های خیابان و میدان انقلاب می‌خورد و آهنگ طوفانی‌اش گوش را می‌نواخت. به‌راستی جز شور ایمان و عشق به انقلاب و رهبر چه انگیزه‌ای آنان را این‌چنین باشکوه و پرصلابت بر صراط ارزش‌ها استوار می‌داشت؟!

روایت عقل و شعور

در اندیشه‌ی متعالی اسلام، ارتباط امت و امام بیش از آن‌که یک رابطه‌ی عاطفی باشد، ریشه در شناخت و شعور و تدبیر دارد. هرچند که امام رابطه‌ای قلبی با امت خویش برقرار می‌کند، اما شناختن امام حق و پیشوای عادل، خود نیازمند اندیشه و شعوری عمیق است و نه احساسات و عواطف زودگذر. این مفهوم در روایات منقول از امامان معصوم(ع) مورد توجه بوده و بر شناخت عقلانی امام و همراهی منطقی با ایشان تأکید بسیار شده است.

در سطحی پایین‌تر و در دوران غیبت امام معصوم(ع) نیز شناخت مجتهد جامع‌الشرایط و احراز اعلیت او تنها با اندیشه و تأمل ممکن است. به همین سبب است که تقلید نیز ریشه در شناخت و شعور دارد.

صحنه‌ی پُرآشوب سال 1388 نیز عرصه‌ی تجلی شناخت و شعور بود، چه آن‌که معرفت‌های نیم‌دار و سُست در این صحنه رنگ باخت و تنها حاملان بیرق صبر و بصر توانستند راه را تا آخر بروند و هوشیارانه پیوند خود با جبهه‌ی حق را استوار و مستحکم دارند.

درک سیاسی مردم از تدبیر

عرصه‌ی پُرالتهاب سال 88 صحنه‌ی دلدادگی توأم با شناخت به نظام اسلامی و پیروی همراه با شعور از رهبر بود و اگر چنین نمی‌بود، در تک‌تک آن عرصه‌های

پرحصر و سراسر اسوب نه حق و باص با هم امیحه بود، مردم چدوبه می‌توانستند میان این دو تمیز دهند و چنین باصلاط از نظام و رهبر خویش حمایت کنند؟

روایت تدبیر و سیاست

فاصله‌ی 22 خرداد تا 9 دی هشتادوهشت، 202 روز است. این زمان برای به چالش کشیدن یک کشور و ایجاد آشوب و هرج‌ومرج، زمان کمی نیست؛ به‌ویژه اگر بدانیم که از ماه‌ها و چه‌بسا سال‌ها قبل، برای این براندازی برنامه‌ریزی و تدبیر کرده بودند. اما چه شد که ایران عزیز و نظام اسلامی در برابر این آشوب ایستاد و سر خم نکرد؟

پاسخ روشن است. لابد تدبیری کارگر و سیاستی متین و مبتنی بر واقعیات، در درون نظام جریان داشت که شرایط را مدیریت کرد و از پس این توطئه‌ی گسترده و آثار مخرب آن برآمد. این مدیریت سیاسی هرچند که حاصل ظرفیت‌های سرشار نظام و تدابیر رهبری بود، اما به نظر می‌رسد در نظام معنادار و تعالی‌بخش امت و امامت، همراهی مردم با تدبیر رهبری توانست سیاستی کارآ و قویم را برای مقابله با فتنه و عبور از بحران فراهم آورد.

به عبارت دیگر، درک سیاسی مردم از تدبیر رهبری در مهار امواج فتنه و فهم رهبری از فضای ذهنی و سلاطی سیاسی مردم، اصلی‌ترین و اصیل‌ترین اتفاقی بود که توانست پشت توطئه را بشکند و چشم فتنه را کور کند. در راهپیمایی نهم دی حتی کسانی دیده می‌شدند که به نامزدهای ناپیروز انتخابات رأی داده بودند، اما بر اساس تدبیر و درک سیاسی می‌دانستند که باید در این اتفاق تاریخی باشند و از نظام و رهبر و ارزش‌های خود دفاع کنند.

حماسه‌ی 202 روزه‌ی سال 88 ایران سرافراز، با مردم آغاز شد و با مردم به انجام رسید؛ مردمی که برای دفاع از ارزش‌ها، انقلاب و رهبری بار دیگر به عرصه‌ی انقلاب و خیابان و میدان آن آمدند، مردمی که 44 روز بعد و در 22 بهمن 88 باز به همین عرصه بازگشتند تا بگویند که پیوندشان با نظام و رهبری از سر شور و شعور و تدبیر است و این پیوند عمیق همچنان مستحکم و استوار خواهد ماند.

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله‌العظمی سیدعلی خامنه‌ای (مدظله‌العالی) - مؤسسه پژوهشی فرهنگی انقلاب اسلامی